

os, der vare beffæstige med Hærplanen — ikke efter den nuværende Børnepligtstlov anseet sig berettiget til, selv ikke gennem en Hærplan, at gjøre et Paalæg af den Natur, som foreslaaet i § 3, medens det dog har været min og mange Andres Mening, at § 21 i Børnepligtstloven, saaledes som den nu staaer, indrømmer dette Paalæg. Eftersom dette nu engang er en Fortolkning, som Ministeriet holder fast, har jeg troet, at man for at løse Tvivlen maatte tilføje den foreslaaede Bestemmelse; om den er tilstrækkelig i denne Form eller ikke, skal jeg ikke sige, men at den er vigtig og, som jeg troer, nødvendig, ville vi maaffee senere, hvis dette Lovforslag atter kommer frem, komme til at erkjende. Det er noget Giendommeligt ved en første Behandling saaledes at komme til at behandle Paragraph for Paragraph, men det ligger jo deri, at der i en Lov af denne Natur egentlig ikke kan fremstille sig noget almindeligt Princip; der er et almindeligt Princip i hver Paragraph, som giver Loven sin Charakter, og derfor er jeg nødt til at gaae denne Vej. Om § 4 bemærkede det ærede Medlem, at man ikke kunde lade Mandskabet bytte uden at tage Hensyn til den Vedtegning, som var givet det under Udskrivningen. Der er nu 3 Classer Mandskab, nemlig for det Første det ubrugelige, som ganske udskydes, dernæst det under Børnepligtstlovens § 33 hørende Mandskab, som kan være meget brugeligt i visse Retninger, og endelig er der det fuldsunde Mandskab. Jeg troer, at saasnart man er kommen til Erkjendelse af, til hvilke Gradationer de høre, saa skal man lade Uddragning foregaae og saa skal man lade Bytningsfriheden fuldkommen være tilstede. Man maa vel lægge Mærke til, at Mandskabet af den saakaldte Trainudsketklasse vil blive mere og mere berørt, altsom den militaire Form mere og mere udvikler sig og nærmer sig til det, som vort Land kan yde. Jo videre vi gaae i at udvikle vort Militairvæsen, uden derfor at kunne gjøre os rigere og større, desto mere komme vi til at gaae ind paa den Erkjendelse, at vi maae tage Elementerne til Hæren saaledes, som de findes i Befolkningen; men i denne Klasse findes de allerbrugbareste Elementer for mange Classer i Hæren; for

hele Militairforvaltningen, for Lægevæsenet, ja lige indtil Retspleien finder man ypperlige Elementer der, og disse skal man ikke give Slip paa og heller ikke staae Brag paa. Naar En af denne Klasse bytter sig videre frem og derved stiller sig ligeoverfor Udskrivningen, saa skal man tage ham. Saaledes har min Mening været; om det kan gjenneføres med Nytte eller om man kan blive enig om at gjenneføre det, det ligger for til nærmere Overveelse, men saaledes har min Tanke været dermed. Jeg har i det Hele taget, og deri har ogsaa det ærede Medlem deelt Anskuelse med mig, søgt en fuldstændigere og klarere Begrænsning imellem Nummerbytning og Stilling end den, der nu findes i Børnepligtstloven. Der er maaffee ingen Deel af Børnepligtstloven, der er saa tvetydig og saa lidet forstaaelig og som lader sig saa lidet anvende nu, da det virkelig frigsorte Mandskab er sjeldent, som den §, der omhandler Stilling og Bytning, da den paa en vis Maade blander disse to Ting ind i hinanden, hvorimod jeg har søgt at holde dem særskilt. Jeg har derfor i § 6 tydeligt udtalt, at Stilling kun kan foregaae med den Mand, som er fuldkommen frigiort, idet det med enhver anden Mand enten bliver en Bytning strax paa Stedet ved Udskrivningsbordet eller en Bytning af Vilkaar i Henhold til den Stilling, som Enhver indtager i Hæren paa den Tid, Bytningen foregaaer. Ved Bytning under de Forhold, som omtales i Børnepligtstloven, kan jo kun forstaaes Bytning imellem det Mandskab, som ikke til den Tid, hvor Bytningen foregaaer, er indordnet i Hæren; thi det Mandskab, som engang ved Udskrivning er indordnet i Hæren, kan kun bytte med Hærbefalingens Tilladelse; men det Mandskab derimod, som ikke er indordnet i Hæren, bør efter min Mening til enhver Tid kunne bytte Vilkaar, naar det fyldestgjør de Fordringer, som stilles til det. Om det nu er lykkedes mig i Sen at stille Fordringerne rigtigt eller ikke, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa; det kan meget gjerne være, at det ikke er lykkedes, men det ligger ogsaa noget deri, at Opgaven ikke er saa let at løse. Der er forskjellige Vanstigeligheder, som komme i Betragtning, Vanstigeligheder, som stille sig forskjelligt,